

Når uret bliver ret...

Arbejderen bringer her Anton Niensens forsvarstale fra Københavns Byret, hvor han den 16. juni blev idømt to måneders fængsel for støtte til befrielsesbevægelserne FARC og PFLP.

Her taler Anton Nielsen ved en støttefest for Horserød Stutthof-foreningen få dage før dommen torsdag.

sigaardsfoto.dk

Den 72-årige talsmand for tidligere modstandsfolk og kz-fanger i Horserød-Stutthof Foreningen, Anton Nielsen, blev den 16. juni idømt to måneders fængsel for terror, efter at foreningen havde støttet humanitært arbejde i befrielsesbevægelserne PFLP og FARC.

I retten benyttede Anton Nielsen sig af den anklagedes ret til at få det sidste ord, og omdannede i 45 minutter retssalen til en platform for sin harmdirrende tale mod de danske terrorlove.

LÆS ARTIKEL: Terrordømt brugte retssal som talerstol

Arbejderen bringer her Anton Nielsens tale i uforkortet form:

Københavns Byret, 16. juni 2011

Anton Nielsen: I mange år har jeg beskæftiget mig med samfundsforhold – og ikke mindst menneskers sociale forhold – arbejdet som murer og tillidsmand og fagforeningsagitator i mere end 40 år, været medlem af CK og rejsesekretær i DKP, medstifter af KPiD – Kommunistisk Parti i Danmark – og redaktør og journalist på forskellige kommunistiske og antifascistiske blade og tidsskrifter og på det sidste også som forfatter. De sidste halve snes år, har jeg været formand for den antifascistiske fange- og modstandsorganisation – Horserød Stutthof Foreningen. Alt inden for lovens rammer, troede jeg. Og så lige pludselig finder jeg mig selv og den forening jeg repræsenterer anklaget for støtte til terrorisme. Det hænger ikke sammen! Jeg ser det som et forsøg på at lukke munden på en politisk modstander.

Horserød Stutthof Foreningen og jeg er anklaget efter terrorloven § 114, men det skal ikke forlede nogen til at tro, at denne sag alene er en juridisk strid – det er den også – men den er først og fremmest en politisk sag.

Den politiske kamp er nu henlagt til retssalene, hvor politiske modstandere

af systemet kan blive tilbørligt afklapset efter love, politisk fabrikeret til formålet.

Den politiske kamp er nu henlagt til retssalene, hvor politiske modstandere af systemet kan blive tilbørligt afklapset efter love, politisk fabrikeret til formålet.

Jeg er ikke jurist, men som bekendt laves sagførerblæk af murersved. Så jeg har derfor forstået så meget af juraen, at i en retsstat skal indgreb i borgernes frihed i princippet have klar lovhjemmel og skal gennemføres under domstolenes kontrol. Det bygger, har jeg forstået, på den erkendelse – og mange års kedelige erfaringer – af, at al magt korrumperer. Et politisk betændt spørgsmål – også i Danmark.

Modsat er kernen i politistaten troen på, at politiet – magten – altid gør det rette og alene kan betros beslutningerne. I dag lægges flere og flere beslutninger ud til politiets afgørelse. Resultatet heraf så vi bl.a., da man misbrugte sin magt groft i forbindelse med FNs klimatopmøde i København i 2009.

Og vigtigst – denne politik har betydet væsentlige indskrænkninger af det enkelte menneskes politiske

råderum. Den personlige frihed er under pres og ligner mere og mere en illusion.

Før i tiden talte man her til lands hånende om forbuds-Sverige.

Nu er det mere relevant at tale om forbuds-Danmark. Big Brothers land med rødglødende politiknipler, aflytning, kameraovervågning og PET og FE. Med computerspionage og elektroniske fodspor – et land hvor alt, som ikke udtrykkelig er tilladt – er forbudt. ”Hvis De er i tvivl – så lad være” skrev statsadvokaten i en kronik. Dermed var grundloven sat på plads!

Vi er langt ude, når det er domstolene der skal bestemme, hvad vi skal mene politisk, og hvem vi må solidariserer os med.

Vi er langt ude, når det er domstolene – som tilfældet er i sagen mod Horserød Stutthof Foreningen og min ringhed – der skal bestemme, hvad vi skal mene politisk, og hvem vi må solidariserer os med. Konsekvenserne af et sådan attentat på den personlige og politiske frihed, er et grundskud mod demokratiet.

Tilbage er et hult demokrati – et skindemokrati. Det kan derfor ikke undre, at det officielle Danmark stadig oftere kommer på kant med menneskerettighederne. Men det er forstemmende og urovækkende, at den nuværende danske regering ikke respekterer – og gang på gang bevidst overtræder – de internationale humanitære og menneskeretsrelaterede aftaler, som Danmark har tilsluttet sig og blæser på FN's henstillinger og beslutninger.

Det lugter langt væk af selvovervurdering – hør hvor vi gungrer. På magtarrogance, magtmisbrug og et racistisk og imperialistisk tankesæt, der er en slyngelstat værdig – ikke en stat som vil kalde sig en demokratisk retsstat.

Det er baggrunden for, at solidaritet med mennesker, som kæmper mod en besættelsesmagt kriminaliseres. Derfor anklages de, som kæmper for national frihed, social retfærdighed og politisk selvstændighed for terroristiske hensigter.

Det der var tilladt, og en menneskelig og moralsk pligt i går – nemlig at komme undertrykte og ulykkelige mennesker til hjælp – er en forbrydelse mod statens sikkerhed i dag. En terrorhandling.

Justitsministeren afsluttede i begyndelsen af 2011 en såkaldt evaluering af antiterrorreglerne og konkluderede tilfreds – men til undren for mange – at ”anvendelsen af de vedtagne regler ikke giver anledning til at overveje ændringer af den gennemførte lovgivning ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn.”

En senere, såkaldt høring – den 24. februar om eftermiddagen - slog ingen skår i glæden. Man forstår deres tilfredshed og græmmes.

Det kan fastslås, at med vedtagelsen af terrorlovene kom man endnu et skridt nærmere politistaten. Man cementerede en række demokratifjendtlige retsprincipper, som var og er undergravende for borgernes retssikkerhed. Hensigten er tydelig: Befolkningen skal lære at holde sig i skindet.

Så langt rækker demokratiet.

Terrorlove efter amerikansk forbillede,

Kriminalisering af solidaritet sådan som denne sag er udtryk for. Lømmelpakke og klimafængsel. Nedsat kriminel lavalder til 14 år, fodlænker til børn osv.

osv.. Det er det rene krystalklare vanvid, spørger man mig. Samfundet trækkes mod højre – i Danmark – som i resten af Europa:

Fascismen er igen på spil og viser sig i mange forklædninger. Fra de bonede gulve i NATO og EU til regeringskontorerne på Christiansborg.

Nutidens fascister går sjældent i lange støvler og uniform og råber ”Heil Hitler”. De foretager ”humanitær intervention” - som i det tidligere Jugoslavien, Afghanistan og Irak – og nu sidst i Libyen.

Nutidens fascister går sjældent i lange støvler og uniform og råber ”Heil Hitler”. De foretager ”humanitær intervention” - som i det tidligere Jugoslavien, Afghanistan og Irak – og nu sidst i Libyen.

Man bruger sult, fragmentationsbomber og beskidt uran i kampen om resurserne – kamufleret som en kamp for ”demokrati og menneskerettigheder.

I flere såkaldt demokratiske lande – medlemmer af EU – forbydes kommunistiske og socialistiske partier og bevægelser. I Ungarn hvor en fascistoid regering sidder på magten, og i Polen hvor antisemitismen står i fuldt flor, i Vilnius paradere gamle SS-ere i gaderne under regeringens

beskyttelse – for bare at nævne et par stykker. Censur og stempling af politiske modstandere som fædrelandsløse slyngler, som går terroristernes ærinde, og dermed har sat sig uden for folkefællesskabet, og derfor kan fratages deres mest elementære rettigheder ”med loven i hånd”.

Lige som sidst for 70 år siden - d. 22. juni 1941 - da man arresterede bl.a. stifterne af den forening – jeg nu har den ære at repræsenterer – for derefter med loven –kommunistloven – i hånd, at udleverer dem til de nazistiske mordere.

Lad mig tilføje:

Hvis straf var og er svaret på alle problemer – som den nuværende regering synes at mene – så havde Hitler jo ret, da hans nazister myrdede millioner af uskyldige mennesker. De skulle straffes, fordi de var anderledes – ikke ariske nok Ikke umenneskelige nok!

De var undermennesker: Jøder, sigøjnere, russere, polakker, kommuniste, socialister og fagforeningsledere.

Dengang som nu udleverede de danske myndigheder uden skrupler flygtninge som havde søgt ly og beskyttelse i vort land til deres bøddler: Nu – i 2011: Palæstinensere, tamiler, sigøjnere, irakere, afghanere,

somaliere, kommunister og socialister –
frihedskæmpere!

Slut med næstekærlighed og menneskelig solidaritet.
Den barmhjertelige samaritaner døde hin skamfulde
nat i Brorsons Kirke.

Dengang som nu bliver de sat uden for loven. Det
var der mange, der døde af. Det er der også i dag!
Men disse smertelige erfaringer, ændrer intet i de
nuværende lovmageres tankegang. De har
tilsyneladende intet lært og intet forstået.

Juraen er i dag – som under
besættelsen, hvis nogen stadig kan
huske den – underkastet de politiske
magthaveres for-godt-befindende og
politiske behov.

Det indtryk har fæstnet sig – i hvert fald hos mig – at
lovene udformes og bøjes efter det evigt gentagne
mantra – Straf. Juraen er i dag – som under
besættelsen, hvis nogen stadig kan huske den –
underkastet de politiske magthaveres for-godt-
befindende og politiske behov. Nu som dengang
afstemmes alt efter deres – magthavernes – politiske
meninger og mål.

Lovene laves så at sige til lejligheden, som tilfældet var med ”Lømmelpakken”.

Aktuelt betyder det, at jeg, som formand for Horserød Stutthof Foreningen – i sin tid oprettet af de overlevende fra udryddelseslejren Stutthof, hvortil de var deporteret med velvillig og aktiv støtte fra den danske samarbejdsregering, Højesteret og dansk politi – nu – 70 år senere – står anklaget for støtte til terror.

En gammel antifascistisk parole fra dengang siger med få ord, hvorfor vi, og flere med os – dengang som nu - gør som vi gør, og hvorfor jeg i dag befinder mig her i denne domstol: I al sin enkelhed lyder den: Når uret bliver ret – bliver modstand en pligt!

Formålet med – denne tilsyneladende endeløse strøm af love og stramninger af lovgivningen – er, som før sagt, at lukke munden på anderledes tænkende, gøre befolkningen angst for at engagerer sig politisk i solidaritets-arbejde, og angst for i den sammenhæng blive hængt ud for støtte til terrorisme og terror-organisationer.

Tidligere minister og nuværende folketingsmedlem for Venstre Britta Schall Holberg (V) ramte plet, da

hun til Kristelig Dagblad (29. januar 2010) bl.a. sagde:

”Først gør man folk bange, så kommer man bagefter og siger, at man vil redde dem fra det, de er bange for. I virkeligheden bærer det hele terrorlovgivningen.”

Terrorbevægelser er i dag magthavernes betegnelse for frihedsbevægelser. Som tilfældet er i Palæstina, hvor en bevægelse kæmper mod en besættelsesmagt, ligesom den danske modstandsbevægelse engang gjorde.

Terrorbevægelser er i dag magthavernes betegnelse for frihedsbevægelser. Som tilfældet er i Palæstina, hvor en bevægelse kæmper mod en besættelsesmagt, som den danske modstandsbevægelse fra 1940 – 1945. End ikke humanitær hjælp – sådan som Horserød Stutthof Foreningen i meget beskedent omfang har forsøgt – er tilladt.

Så derfor er det helt klart, at den store internationale flåde med fødevarer og medicin til Gaza den 31. maj

2010 blev opbragt af den israelske flåde – i internationalt farvand for at det ikke skulle være løgn. Resultat 9 fredsaktivister myrdet med koldt blod og endnu flere sårede og lasten beslaglagt. Det kunne ikke være anderledes.

Den af FNs Sikkerhedsråd nedsatte kommission til undersøgelse af Israels piratvirksomhed endte i det rene teater. Næstformand for kommissionen blev den netop da afgående præsident fra Colombia – Alvaro Uribe. Manden som stod bag de colombianske dødspatroljer og paramilitære grupper, som har tusinder af fagforeningsledere og bondelederes liv på samvittigheden.

”En mand med blod på hænderne skal undersøge andres blodige hænder,” som en avis formulerede det.

Om Israels politik og opførsel i det hele taget skrev den tidligere formand for Knesset fra 1999 til 2003 og tidligere formand for Jewish Agency i Israel, Avraham Burg, på et tidligere tidspunkt – det var da Sharon terroriserede byen Jenin: ”Nedtællingen for det israelske samfunds endeligt er begyndt. 2000 års jødisk overlevelseskamp kan koges ned til en stat bestående af bosættelser og amoralske lovbrydere –

en sådan stat uden retfærdighed kan og bør ikke overleve.”

Jeg har jødisk blod i årene, og jeg er enig med Avraham Burg. Den zionistiske stat er en skamplet på jødisk kultur og historie. Det er dybt tragisk. En historisk tragedie for begge folk. Det kan kun ændres ved at retfærdigheden sker fyldest ved oprettelsen af en palæstinensisk stat.

Men på trods af de israelske, amerikanske, danske og andre regerings og myndigheders aggressive adfærd, bliver der stadig flere, som ikke lader sig skræmme – den civile modstand breder sig.

I USA (januar 2011) havde FBI stævnet ni solidaritets-aktivister, som anklagedes for at have støttet PFLP i Palæstina og FARC i Colombia.

Stævningen førte til demonstrationer i 45 byer over hele USA.. Demonstranterne krævede stop for ”FBI's provokationer. Man mener – ikke uberettiget – at USA's forfatnings ord om retten til frit at tale og give udtryk for sine meninger er blevet underlagt landets terrorlovgivning, så humanitære organisationer kan anklages for at yde støtte til terrorister, hvis de kritiserer USA's udenrigspolitik. Kan nogen her se sammenhængen med den sag som her behandles og den i USA?

Kan anklageren? Næppe – i hvert fald vil han næppe indrømme det. Det ville jo være at trække tæppet væk under hans i forvejen politisk og moralsk svage sag.

Den internationale solidaritet lever, som det her op til retssagen bl.a kom til udtryk i det brev, som FIR – Fédération Internationale des Résistans-Association Antifasciste - den internationale antifascistiske fange- og modstandsorganisation – den 13. januar i år tilsendte justitsminister, Lars Barfoed. Brevet var en protest mod denne retssag og til støtte for Horserød Stutthof Foreningen. Ministeren har endnu ikke nedladt sig til at svare! Til oplysning har FIR medlemsorganisationer i 25. europæiske lande + Israel. Fra Ural til Atlanterhavet!

I forbindelse med en anden retssag helt tilbage i 1960 – 1961 den såkaldte Hjalfsag - et opgør mellem general Hjalff versus modstandsbevægelsen og dagbladet Land og Folk –skrev den store færøske digter William Heinesen bl.a. følgende til eftertanke også i dag i det herrens år 2011:

”Om højesteretsdommen over redaktør Martin Nielsen (i parentes bemærket min far)tør jeg ikke udtale mig, jeg kender ikke juraens labyrinter og

irgange; lovgivning og håndhævelse af lov og ret er jo særdeles komplicerede ting.

Men – fortsætter Heinesen – det turde vel dog kunne slås fast som noget urokkeligt, at loven er til for menneskenes skyld og ikke modsat.”

Men helt sikker var han tilsyneladende ikke, for han sluttede:

”Hvor ofte i historien har man ikke set, at menneskelig anstændighed og mandsmod under visse forhold så sig stillet over for valget mellem lovbrud og moralsk defaitisme? ”

Det kunne være skrevet til den situation, jeg i dette øjeblik befinder mig i. Det er de samme valg, jeg – og mange andre med mig – står over for i dag, når vi siger:

Vi vil forsvare demokratiet! Også selv om vi dermed kommer i modsætning til den eksisterende terrorlovgivning. Det er uundgåeligt – men nødvendigt – og det skræmmer os ikke!

Vi vil forsvare demokratiet! Også selv om vi dermed kommer i modsætning til den eksisterende terrorlovgivning. Det er uundgåeligt – men nødvendigt – og det skræmmer os ikke!

Eller som juraprofessor Eva Schmidt har sagt det (Citat):

”Vort demokrati stivner, hvis ingen tør udfordre magthaverne.” (Pol. 21.08.10)

Jeg mener hermed, at jeg, så tydeligt det er mig muligt, har redegjort for nogle sider af sagen, som jeg ser dem. Skal man konkludere er svaret juridisk set givet:

Der er ikke noget at raffle om, Horserød Stutthof Foreningen er ifølge lovgivningen, som den ser ud i dag – skyldig. Ifølge den nuværende uretfærdige lovgivning, er der helt klart noget at komme efter for justitsministeren og hans anklager. Og det gør han med en nidkærhed, der er en bedre sag værdig.

Men rent moralsk? – hvordan ser retten på det? En sag har som bekendt altid mindst to sider.

Der er ikke noget at raffle om, Horserød Stutthof Foreningen er ifølge lovgivningen, som den ser ud i dag – skyldig. Men rent moralsk? Hvordan ser retten på det?

Derfor vil jeg herefter kort berøre den anden side – den moralske og den politiske – som ikke finder sin

løsning i en retssal, uanset at jeg som formand Horserød Stutthof Foreningen bliver dømt. Hvilket jeg – som sagen ligger – med statsgaranti bliver.

Kun gennem politiske beslutninger og ændring af en forkert og diskriminerende lovgivning – en lovgivning, som giver mindelser om McCharty tiden i USA – kan respekten for lovgivningen genoprettes. Blandt det, der skal ændres – eller rettere skrottes – er de såkaldte terrorlister, som ligger til grund for den aktuelle terrorlovgivning.

Om terrorlisterne på nuværende tidspunkt er der kun at sige, at, de er lister – ikke nødvendigvis over terrorister – men først og fremmest over politiske modstandere, som på denne måde brændemærkes og sættes uden for ”loven”. Lex Americana.

De erklæres for internationale pariaer, og kan frit jages året rundt.

Måske er retten bekendt med, at Nilson Mandela, som – på trods af Nobels Fredspris – først blev slettet af USA's terrorliste den 26. juni 2008. Hvilket dog ikke forhindrede danske politikere – terrorlovenes fædre – i at stå på tæerne af hinanden, for at hilse på ham, da han sidst besøgte Danmark. Tonen blev ændret da ”terroristen” blev præsident.

Måske vil vi opleve noget lignende i sagen mod ROJ-tv, som ligeledes anklages for støtte til terror, nu, hvor en anden fredspris-modtager – biskop Desmond Tutu – har indstillet Roj-tv til Nobels Fredspris.

Alligevel påstår man, at ér man en gang kommet på terrorlisterne, er man dér til evig tid. Det siger USA og deres politiske og militære medløbere i Europa. Og svært er det da at blive slettet, det skal villigt indrømmes – men ikke helt umuligt, som eksemplet Mandela viser. Og der er flere eksempler.

Det var i 2010, USA for første gang tilbød udvalgte Talebanere at blive slettet af terrorlisterne – og dertil få en stor pose penge – når bare de gik over på USA's side i Afghanistan. Næsten ligesom i de gode gamle dage – da CIA bevæbnede og betalte de afghanske Mujahedin – som for de flestes vedkommende senere tog navneforandring til Taleban.

Det var dengang i 1988, da den nuværende danske statsminister forklædt som afghansk Mujahedin, med en Kalasnikof kækt slænget over skulderen – red ind i Afghanistan med 600.000 gode danske kroner i sadeltasken som et beskedent bidrag til Vestens og Mujahedin` terror mod det afghanske folk og

kampen mod den gudløse kommunisme og Sovjetunionen.

Mig bekendt blev han aldrig retsforfulgt for støtte til terroristisk virksomhed?

Hvorfor ikke spørger jeg, som er blevet slæbt i retten for at indsamlet en brøkdel af det beløb den nuværende statsminister servicerede sine morderiske venner med dengang i 1988.

Men Horserød Stutthof Foreningen skal klapses af, for at have formidlet et meget beskedent bidrag på godt. 17.000,- kr. til humanitær hjælp i det ødelagte Gaza. Konklusion heraf er klar:

Hvis Horserød Stutthof Foreningen – i stedet at opfordre til at støtte befrielses organisationen PFLPs humanitære arbejde for ofrene i Gaza – havde indsamlet og videresendt penge til de israelske bosættere, som bærer et hovedansvar for eskaleringen af den israelsk palæstinensiske konflikt – men som ikke er på hverken USA's eller EU's terrorlister, selv om de burde være det, havde der været en smule retfærdighed til. Så havde jeg ikke stået som anklaget i denne retssal. Det er absurd – og dybt krænkende for retsfølelsen.

I Geneve-erklæringen om terrorisme – vedtaget af FNs generalforsamling den 29. maj 1987 – står der bl.a. i indledningen – præamblen (Citat):

”Vi nævner det palæstinensiske folks fortsatte kamp for deres hjemland over for Israels og USA's militære og paramilitære politik i hele det østlige Middelhavsområde... Vi nævner kampene i Mellemamerika imod reaktionære kræfter inden for og uden for regeringskontrol, som organiseres af USA gennem CIAs særlige virksomhed...”

Og videre:

”.. Den moderne statsmagts terrorisme og dens højteknologiske våben overgår kvalitativt mange gange den politiske vold, som grupper, som stræber efter at ophæve undertrykkelse og opnå befrielse, støtter sig på.”

Og med klar relevans til denne sag:

”... Det er en grusom forlængelse af terrorismens svøbe spottende at stemple kampe mod terrorismen som ”terrorismen”. Vi støtter disse kampe og opfordrer til såvel folkenes befrielse som det politiske sprogs befrielse.”

Er retten enig med FNs vedtagelse af 29. maj 1987?
Vil man tage det med i sine

overvejelser, inden dommen fældes over Horserød Stutthof Foreningen? Eller vil man endnu engang fra dansk side se stort på FNs vedtagelser og beslutninger?

Et sidste citat fra Geneve-konventionen:

Om de nationale befrielsesbevægelser står der.(Citat)

”Som gentagne gange anerkendt af FNs generalforsamling har folk, der kæmper mod koloniherrredømme, fremmed besættelse eller racistiske regimer, i udøvelsen af deres ret til selvbestemmelse ret til at bruge magt for at opnå deres mål inden for rammerne af international humanitær lov. Sådanne lovlige aktiviteter skal ikke forveksles med international terrorisme.

Således vil det være juridisk utilladeligt at behandle medlemmer af nationale befrielsesbevægelser i blandt andet Caribien, Mellemerika, Namibia, Nordirland, Palæstina og Sydafrika, som om de var almindelige kriminelle.”

Afslutningsvis understreges det, at (Citat):

”... langt størstedelen af brud på krigsførelsen love og skikke er blevet begået og begås stadig af staters regulære, irregulære, paramilitære og hemmelige styrker, ikke af nationale frihedskæmpere. De vestlige medier har med vilje

fordrejet og perverteret dette numeriske forhold for at skabe denne antiterrorcult til fordel for deres regeringers egne militaristiske og terroristiske formål”, fastslår FNs generalforsamling i 1987. Danmark har underskrevet The Geneva Declaration on Terrorism.

Lad mig for fuldstændighedens skyld tilføje: ... at retten til væbnet oprør mod en uretfærdig stat – sådan som PFLP og FARC gør det –også er indskrevet i USA's forfatning som en retfærdig sag og –en borgerpligt!

Jeg nævner det, fordi jeg er helt klar over, at FN ikke agtes højt i det politiske establishment her til lands. I modsætning til USA, som man som regel følger blindt og betingelsesløst. Men dette er måske undtagelsen, der bekræfter reglen?

11. september 2001 var den dato, der afgjorde, at USA og en række lande gik i krig mod det, de kalder terrorismen og terroristerne. Nu skulle de organisationer, personer og stater, der stempledtes som terrorister forfølges og uskadeliggøres. Med alle midler.

For at legalisere The War against Terrorism fik man i land efter land vedtaget love, der åbnede op for

tiltag, der ellers kun kendes i politistater eller stater, der har betrådt vejen mod en politistat.

I USA indførte den såkaldte ”Patriot Act”, som hurtigt blev model for terror-lovgivningen i hele den vestlige verden. Inklusive vort land.

I alle lande gjorde man det på baggrund af definitioner af, hvad terrorisme og terrorister er – definitioner der savner tilstrækkelig præcision. Formålet var det vigtigste.

Ingen vidste egentlig – skulle de være ærlige – om lovene var nødvendige, og ingen var tilsyneladende interesseret i at undersøge det - viden måtte ikke forstyrre det politiske formål– retten til at fjerne sine modstandere og retten til at sikre sig herredømmet over stadig større dele af verden var altafgørende.

Også i Danmark har flere politikere slået fast med politiske syvtommersøm, at vi befinder os i noget nær en undtagelsestilstand, som vil vare, indtil fjenden er elimineret. Altså indtil alle, som får terror-etiketten sat på sig, er elimineret.

Som et led i heri blev der vedtaget en række antiterror-lovpakker, der på rekordtid har tilsidesat en stribe menneske-rettigheder.

Sikkerhed – magthavernes sikkerhed – vejede og vejer helt klart tungere for disse politiske panikmagere end menneskerettigheder.

Igen og igen er det blevet understreget, at disse love kun skulle benyttes så længe terrortruslen bestod, og at lovene alene retter sig mod den udefra kommende fjende. Det var selvfølgelig ikke landets egne borgere, som er målet for de særlige love, sagde man. Sådan tale de ræve for de gæs.

Det burde ikke forundre, at vi har oplevet en stadig stigende vold fra myndighedernes side mod befolkningen. Ikke blot på fjerne slagmarker, men også i vore egne gader.

Så det burde ikke forundre, at vi har oplevet en stadig stigende vold fra myndighedernes side mod befolkningen. Ikke blot på fjerne slagmarker, men også i vore egne gader.

Ved enhver nok så beskeden demonstration – som et par betjente tidligere kunne klare med en venlig henstilling eller alvorlig samtale – møder i dag et stort antal betjente op bevæbnet til tænderne og i så

tungt udstyr, at de i bogstaveligste forstand tynges til jorden. Et borgerkrigskorps!

Så man kan godt forstå, at befolkningen bliver bange – ikke bare for politiet – men nok så meget for de mange nye regler om terrorisme. Og det er da også meningen. Man gejler helt bevidst en hysterisk stemning i vejret. Det er jo utroligt, hvad man ikke må:

Man må selvsagt ikke udføre terroristiske handlinger, og man må ikke opmuntre til terrorisme.. Man må ikke forberede eller medvirke til at forberede terroristiske handlinger.

Det er strafbart ikke at give oplysninger til politiet om terrorhandlinger, man har kendskab til eller mener at have kendskab til er under forberedelse. Det er strafbart at glorificere terror og det er strafbart at yde støtte til en terrororganisation.

Her er det, jeg er kommet i tvivl:

- Gælder alle disse paragraffer, regler og regulativer også politiet, som gang på gang driver terror mod befolkningen, og træder vor grundlovssikrede demonstrationsret under fode?

- Og gælder alle disse forbud også TV og presse , som dag ud og dag ind kolporterer vold og

menneskelig nedværdigelse, og dermed bidrager afgørende

til den almindelige forråelse af samfundet?

- Og endelig...

gælder alle disse forbud også den regering, som sendte vort land i krig på en løgn – den ultimative terrorhandling? En krig som foreløbig har ført til 40-tyve unge menneskers meningsløse død.

- Og sluttelig: Vil der blive taget politiske og eller retslige skridt, til at gøre dem ansvarlige for deres handlinger?

Nu er spørgsmålet rejst, og det er vigtigt, hvis respekten for lovgivningen skal genoprettes.

Svaret skal vi nok ikke forvente at få her i byretten. Der ville være urimeligt, men nu er spørgsmålet rejst, og det er vigtigt, hvis respekten for lovgivningen skal genoprettes. Lighed for loven er afgørende for menneskers retsopfattelse. Men sådan er det ikke i dag – i dag hersker den stærkes ret – jungleloven.

Det er også baggrunden for, at man fra politisk hold accepterer – man protesterer i hvert fald ikke – at mennesker spærres inde uden lov og dom af

amerikanske tropper og lejesoldater. Det er ikke bare sprogforbistring – det er manipulation og misbrug af sproget for at sløre det egentlige formål:

Man taler om ”fjendtlige kombattanter” eller ”personer, tilbageholdt på slagmarken eller i dens nærhed”. ”Personer, hvis forhold må undersøges nærmere på grund af personernes handlinger, deres geografiske placering eller baggrund”.

Sandheden er, at det i de fleste tilfælde er kidnappede mennesker – som også passerer dansk og grønlandsk luftrum med den danske regerings vidende – på rejse verden rundt med CIA-airlines, til en ukendt destination og et tortur-kammer fjernt fra alt og alle. Et sted hvor skrigene forsvinder i stilheden.

USA, Danmark og andre lande taler ikke om soldater, for soldater har rettigheder i henhold til en FN-konvention for denne persongruppe.

Man taler heller ikke om krig. Man taler i stedet om ”krigslignende tilstand”, ”en opmærksomhedsskabende situation”,

”undtagelsestilstand”, og ”en tilstand af international krise af længere varighed”.

Man erklærer heller ikke længere krig. Nej, man sender sine soldater ud for at redde, frelse eller hjælpe

en civilbefolkning, for at sikre menneskerettighederne og demokratiet.

Nye begreber anvendes i flæng, men de defineres ikke. I stedet bliver de politisk fortolkede i overensstemmelse med magthavernes ønsker. Hvor slutter det – hvad er målet?

Målet er at: Når det nuværende fjendebillede, terroristen, er eller er ved at være brugt op, er det en nærliggende tanke, at kommunister, venstreorienterede og andre progressive kræfter endnu engang kan blive særdeles velegnede, som det næste skræmmebillede.

Når det nuværende fjendebillede, terroristen, er eller er ved at være brugt op, er det en nærliggende tanke, at kommunister, venstreorienterede og andre progressive kræfter endnu engang kan blive særdeles velegnede.

Det skulle heller ikke undre, hvis man fandt frem til, at en terrorist er en person, som er – eller tidligere har været – kommunist.

Så har man en omsider definition.

På mange måder er terroristen og terroren en langt mere velegnet fjende end Sovjetunionen – ikke mindst for USA's krigsindustri. Sovjetunionen var en konkret, synlig "fjende", det er terroristen ikke.

En usynlig fjende – som terroristen og terroren – kan man derimod fremstille som langt farligere end den synlige fjende.

Hvor er terroristen? Hvornår slår han til? Og hvor slår han til, som tidligere vicepræsident, Cheney sagde.

Frygten er blevet opbygget systematisk, næsten videnskabeligt, og den råder den dag i dag. I løbet af få år er frygten steget til uanede højder i de vestlige lande.

Det har fået fatale følger – også for Danmark. Vort land er på vej mod ned ad en menneskelig, kulturel, humanitær og politisk glidebane. Fra velfærdsstat til oprustet fattiggård. Borgernes retssikkerhed undergraves dag for dag. Retsplejeloven, straffeloven og grundloven er – som jeg ser det – delvist sat ud af kraft til fordel for de nye terrorlove.

For at sikre demokratiet mod påståede, ukendte terroristers mulige anslag mod det danske demokrati, begrænses befolkningens demokratiske rettigheder. I demokratiets navn sættes demokratiet ud af kraft.

Det ligner begyndelsen til en politistat, hvor CIA og PET udlægger og administrerer loven!

Forsvarere, og dommere er, så vidt jeg ved – man må rette mig, hvis jeg tager fejl – flere gange blevet sat ud af spillet – de anklagede kan ikke få at vide, hvad de er anklaget for. Man anvender hemmelige og navnløse advokater. Alt fra fængslinger til udvisninger, ordnes stadig oftere administrativt og i hemmelighed. Hvad kommer et par justitsmord offentligheden ved – syne ræsonnementet at være! Tidligere var man uskyldig til det modsatte var bevist. Enhver tvivl skulle komme den sigtede til gode. Sådan er det ikke mere, nu må man tage til takke med PETs for det meste u-dokumenterede påstande, som oftest fremsat uden skygge af bevis. Det virker nu som, at: Enhver tvivl kan komme borgeren til skade.

Samtidig opfordrer man samme offentlighed – som af hensyn til Rigets sikkerhed intet skal vide – til at fodre PET med oplysninger. For chefen for PET, Jacob Scharf, er intet helligt i ”kampen mod terrorismen: Citat:

”Alle oplysninger, som kan føre til afsløring af terroristisk virksomhed – også selv om de er frembragt ved tortur – er af værdi for PET.” ”Det er

vigtigt at samarbejde med torturstater,” sagde han den 24.januar 2008. (Pol)

Det er åbenbart, hvad man kan vente sig i et land, hvor solidaritet med mennesker og organisationer, som kæmper for frihed og ret kriminaliseres, og borgernes retssikkerhed mere og mere ligner et indholdsløst postulat. En by i Rusland. Den borgerlige retsstat er under hastig afvikling, kan vi desværre konstatere.

Det er åbenbart, hvad man kan vente sig i et land, hvor solidaritet med mennesker og organisationer, som kæmper for frihed og ret kriminaliseres, og borgernes retssikkerhed mere og mere ligner et indholdsløst postulat.

Lad mig afslutningsvis slå nogle få kendsgerninger helt fast, så der ikke er nogen tvivl om vor opfattelse, og så de kan indgå i rettens overvejelser:

- Vi anser krig som den ultimative terrorhandling. Alle krige koster civile liv. Også Danmarks angrebskrige i Jugoslavien, Afghanistan, Irak og Libyen.

- Retten til væbnet oprør mod en uretfærdig stat er indskrevet i FNs charter såvel som i USA's forfatning – som en retfærdig sag og en borgerpligt, og skal ikke forveksles med terror.

- Det kan fastslås som en kendsgerning, at såvel USA's som EU's terrorlister – som danner baggrund for denne retssag – er juridisk angribelige dokumenter, hvis oprindelse fortæller sig i udemokratisk, konspiratorisk aktivitet uden for demokratisk kontrol.

- **Og sluttelig – det er en ubestridelig kendsgerning – som man ikke kan lyve sig fra – at regimerne i Israel og Colombia udføre angribelige og menneskeretsfjendtlige handlinger i staternes navn. Handlinger som koster civile liv.**

Jeg anser sagen mod Horserød Stutthof Foreningen – og andre retssager som måtte komme inden den nuværende terrorlovgivning er endelig fjernet – som led i en stadig pågående kamp for det danske demokrati – et demokrati som antastes af de nugældende terrorlove.

Problemet er, at bestemmelserne om terrorisme er udformet så omfattende, så uklart og så tvetydigt, at demokratiske traditioner, som det danske folk har kæmpet for igennem århundreder forsvinder uden

videre – som sand der løber mellem fingrene. Det er det, vi har villet gøre opmærksom på og villet advaret imod – og som vi vil bede retten tænke over. Og specifikt vedrørende anklagen mod Horserød Stutthof Foreningen og mig som formand for foreningen, så er såvel vor forening som jeg selv uskyldige i anklagerne om støtte til terrororganisationer – vi har ikke støttet sådanne organisationer og vil aldrig gøre det. Anklagen er absurd!

Tak fordi De så tålmodigt lyttede til, hvad jeg havde at sige i anledning af den bizzarre anklage, som er rejst mod mig. Jeg er uskyldig i anklagen. Jeg ønsker at blive frikendt!

Vi har støttet og støtter fortsat frihedsbevægelser og modstandsorganisationer – og humanitært arbejde. Vi er modstandere af terrorisme – også statsterrorisme – men vi vil til enhver tid støtte mennesker som kæmper for fred, frihed og national uafhængighed mod fascisme, krig og undertrykkelse. Det gælder under alle forhold.

Og hermed – Tak fordi De så tålmodigt lyttede til, hvad jeg havde at sige i anledning af den bizzarre anklage, som er rejst mod mig. Jeg er uskyldig i anklagen. Jeg ønsker at blive frikendt!